

• МАЙЖЕ З НАТУРИ

Телефонне знайомство

– ПРИВІТ! – сказав високий юнак з мобільним телефоном у руці, наздогнавши струнку біляву дівчину, яка швидко крокувала вулицею й щось говорила в мікрофон свого мобільника.
– Привіт! – сказала вона, не притишуючи ходу й навіть не глянувши на юнака.
Той, теж дивлячись у далечину, запитав:
– Як воно?
– Сьогодні три пари лекцій було, – сказала білявка, – а ще в офіс треба встигнути. Ти ж знаєш, я підробляю, бо в наш час на одну стипендію не проживеш. А як у тебе?
– А що в мене? – відповів юнак, тримаючи мобільник біля вуха. – У мене – як завжди... До речі, чим зай-

матимешся увечері? Збираєшся піти куди-небудь?
– Ти що, я увечері нікуди не ходжу! Зараз стільки маніяків розвелось. Ось і зараз один серед білого дня прив'язався, – дівчина обернулася до юнака й сердито запитала: – Ти чого мене так уперто переслідуєш? Йди своєю дорогою, а то поліцію погукую!
– З якого дива?! Я своєю дорогою і прямую! – теж сердито відказав юнак, а потім міцніше притис мобільник до вуха і закричав: – Та яка там поліція! Нікого я не переслідую! Просто тут одна дурепа чомусь вирішила, що я до неї прив'язався...
– Я не дурепа! – образилася білявка. – Це ти – нахаба й грубиян! Я спокійно йду в своїх справах, роз-

Запитаннячка

Всевишній створив для нас воду і світло. А хто створив тарифи на них?
Чому педагоги тільки сіють розумне, добре й вічне, а проповідати посіяне доводиться правоохоронцям?

мовляю по мобільному телефону, а ти вже десять хвилин назирці прошкуєш за мною.
– Це я спокійно йду, розмовляю по телефону і нікому не заважаю, а ти раптом накинулася на мене! – заперечив юнак.
– А-а-а, так ти по телефону, – вже іншими очима поглянула вона на юнака і, трохи відвернувшись, промовила комусь: – Все гаразд, це не те, що я подумала...
– Ну що, я вже не маніяк? До речі, як тебе звати? – вже з посмішкою поцікавився юнак.
– Мене 0965472190. А тебе? – теж посміхнувшись, запитала дівчина.
– А мене 0671213843, – відповів юнак і запропонував: – А давай сьогодні, тільки дещо пізніше, зателефонуємо...
Олександр БРЮХАНОВ.
м. Одеса.

Народні усмішки

Погостювавши кілька днів у заміжній дочці, мати каже:
– Мені у вас так сподобалось, що я, мабуть, ще тиждень тут поживу.
Дочка:
– Мамо, я буду тільки рада!
Мати зауважує:
– А зятьок щось мовчить...
Дочка:
– Та то він від радості слів не знайде!..

– Ну, Стецюра, що там з нашою проблемою?

– Іване Івановичу, я її вирішив.
– І в чому ж була проблема?
– Не знаю.
– А як же ти її вирішив?!!
– А я вирішив, що це – не проблема.

В Одесі на Дерибасівській:
– Ой, а чий це хлопчик?
– Це – син прокурора.
– Подумати тільки: такий маленький, а вже син прокурора!

• ОЧЕВИДНЕ-НЕЙМОВІРНЕ

Чому він був з рогами?..

ПОЗАВЧОРА в наше місто забрив лось, який біля річного вокзалу випадково зачепився рогами за контактні дроти троллейбусної лінії і таким чином пробіг увесь третій маршрут аж до кінцевої зупинки. Лише там, зваливши стовп електроопори, могутня тварина нареш-

ті звільнилася з полону контактної троллейбусної мережі й втекла у напрямку лісу. В цій історії найбільша загадка – роги! Адже на зиму сохаті їх позбавляються. Такий закон природи. Тож місцевим знавцям фауни є тепер над чим ламати голови.

• МІНІАТЮРИ

Людина року

Два дні, як від корита,
А кажуть, що еліта...

Рідна мова

Кажуть люди, що не файно
Розкрадають державне майно.
Знаю: правильно – майно.
Але ж крадуть все одно.
Валентина КОЗАК.
Київська обл.

Талант

– Син приходив часом сонний, в'ялий він доволі, –
Каже якось батьку вчитель
у музичній школі.
Тато радий:
– То є добре! Сумніву немає!
Це у нього, щоб ви знали, мій талант дімає.
Віктор НАСИПАНИЙ.
м. Тернопіль.

• БАЙКА

Купіль

Щодень в трудящих на виду
Купались Мухи у меду.
Усім на заздрість хлюпались розкішно,
А кінчилася купіль та невітишно.
Хоч і була на вигляд благородна,
Не вибралася Муха з неї жодна.
Чи чули всі? Тож знайте наперед:
Кого купає, тих і топить мед.
Омелян ЛУПУЛ.
м. Чернівці.

Описки-самописки

НАГОРОДА З ПОШЕСТЯМИ.
ПЕРЕЖИМ ЕКОНОМІЙ.
СМАЧНИЙ ПРАНИК.
СУХОФАКТИ.

Анатолій ОБРИНЬБА.
с. Тури,
Решетилівський район.

ЗАСУДЖЕНИЙ ПРАЦІВНИК
ТОРГІВЛІ.
ЕКСТРАСЕК.
ЛЕБЕДИНА ПЕНСІЯ.
УПРАВЛІННЯ УТРИШНІХ
СПРАВ.
ПОЧІСУВАННЯ МІСЦЕВОСТІ.

Леонід НОСАЧЕНКО.
м. Горішні Плавні.

• БУВАЛЬЩИНА

Дядьків газопровід

У ШІСТДЕСЯТІ роки минулого століття по території нашої області проклали стратегічний газопровід Уренгой – Помари – Ужгород і далі в Західну Європу. Оскільки прилегли села були не газифіковані, то місцеві жителі, спостерігаючи за спорудженням магістралі, лише заздрісно зітхали.

Якось біля одного села до бригади монтажників, яка займалася зварювальними роботами на ділянці газопроводу, підійшов тутешній дядько:
– Хлопці, підведіть мені газ! До мого двору рукою подати...
– Та ви що, дядьку?! Це ж магістраль – труби метрового діаметра!
– Не треба мені метроу, покладіть звичайну. До речі, у мене вона є, вріжте її у велику – і порядок! Я заплачу.
Монтажники посміялися, однак чудернацький прохач не відставав. На другий день знову навідався. На третій, щоб він сам відмовився від своєї затії, назвали таку ціну, за яку можна було корову купити. Дядько

надовго замислився, а потім... погодився. Монтажники перезирнулися між собою й сказали:

– Ну, гаразд, зробимо. Ідь у райцентр за газовою плитою!

Коли дядько повернувся додому, то у дворі біля кухні з-під землі вже стирчала труба. Її шлангом з'єднали з газовою плитою, господар запалив сірник і повернув краник – конфорки спалахнули блакитним вогником. Газовики взяли гроші та поїхали.

Задоволений дядько, єдиний на все село, який отримав газ, тишком користувався ним кілька місяців, а потім подача дармового палива раптом припинилася. «Не могли ж перекрити магістраль, – подумав він. – Це, мабуть, тракторист пошкодив мою трубу, бо він недавно тут горював».

Взявши лопату, став розкопувати траншею і за десять метрів від своєї хати натрапив на закопаний у землю... газовий балон.

Савелій ЦИПІН.
м. Харків.

Караоке

Ой, купив би Іван шапку,
Але – заковика:
То голова замала, то
Шапка завелика.

Ой, не мерзне Іван взимку
Босий без сорочки,
Бо на голові він носить
Вовняні шнурочки.

• САТИРИЧНИМ ПЕРОМ

Де ж лауреат?

Пишних нагород у нас –
нівроку!
Лавр нагору вистеляє шлях,
Але де ж відзнака

«Злодій року»,
Коли стільки гідних у
«верхах»?
Петро ОСАДЧУК.
Київська обл.

Реклама. Оголошення

«Вивчення англійської мови за одну ніч. Посібник для полярників».
«Продам комп'ютерну мишку. Пробіг – 1500 км».
«До уваги громадян, які прийшли на прийом до лікарів! Просимо не розповідати в чергах про симптоми своїх захворювань, бо це ускладнює встановлення спеціалістами ваших діагнозів. Адміністрація поліклініки».
«Хто з педикюром знається, ногами пишається!
Щоб гарно почистити нігті й шкіру своїх стоп,
Замовте прийнятну процедуру в кабінеті педикюру».

Іронізми

Усе життя відрізав, поки йому на решті відміряли.
Роздільне харчування: чоловік п'є, а дружина гризе.
Темнів у надії на просвітління.
Танцював під дудку, а співав – під горілку.
Не варто від досади кусати лікті, якщо є нігті.
Сів на діету, а вона не витримала його ваги...
Яблука з вишень не падають.
Серце – як посуд: поки б'ється – на щастя.

Усе тече, але поки що чомусь не змінюється.
Щоб бачити довкола себе лише бруд, не обов'язково бути зрячим.
Театральна пригода: рушницю, що висіла на стіні в першому акті, під кінець вистави вкрали.
Оголошення: «Запрошуємо на День відкритих дверей, вікон, квартирок і фрамуг».
Не гарячуйте у суперечках, бо зопалу можна щось не те зморозити.
Володимир МИХАЙЛОВ.
м. Кременчук.

Навмисно не придумаєш

«Вхід собакам дозволено тільки з їхніми власниками на повідку і в наморднику!»

(Попередження на дверях магазину).

«Сіль океанська. Видобута з осадових геологічних пластів віком 250 мільйонів років. Термін зберігання продукту: 2 роки».

(Напис на упаковці солі).

«Після свят я ще перебував у легкому хмільному стані, а тому не вийшов на роботу. Я вирішив, що краще хай буде прогул, ніж по техніці безпеки щось натворю».

(Із пояснювальної записки).

«Мало того, що відключили холодну й гарячу воду, так і крани, коли їх відкриваєш, повітря витягують».

(Зі скарги).

Прикмета

Брати відпустку за власний рахунок – погана прикмета. Кажуть, що в таких випадках не буде грошей.

Архів "зорянського" гумору на сайті:
www.zorya.poltava.ua

